

A Fővárosi Ítéltábla a Kummer Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Szabados Gergő ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2019. február 27. napján kelt 19.P.20.378/2019/7. számú ítélete ellen az alperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (Tízezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket fizessen meg.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy az általa üzemeltetett ... televízió „...” című műsorában a 18:00 órakor kezdődő adásban 8 napon belül minden kommentár nélkül közölje az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás:

A ... -án sugárzott adásában valótlanul állítottuk, hogy felperes neve a családjával ... eltöltött utazásai során a pihenés mellett politikai kapcsolatait is ápolja.

Valótlanul állítottuk, hogy felperes neve ... egyik legelőkelőbb luxusszállodájában szokott megszállni, ahogyan azt is, hogy korábban akár csak egyszer is megszállt abban az épületben, amelyet a műsorunkban egy olyan ... luxusszállodaként mutattunk be, ahova csak fémdetektoros átvilágítás után lehet bejutni.

Valótlanul állítottuk továbbá, hogy egy ... szálloda dolgozója megismerte felperes neve és ..., amikor meglátta a fényképüket."

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 50.000 forint + áfa perköltséget.

Felhívta az alperest, hogy fizessen meg az államnak a NAV külön felhívására 36.000 forint kereseti illetéket.

Ítéletének indokolásában ismertette az Alaptörvény a IX. cikk (1), (2) és (3) bekezdését, az Smtv. 4. §-át, 10. §-át, valamint 12. §-át, a Pp. 495. § (1) és (2) bekezdéseit, a 496. § (1) bekezdését, és a 498. § (1)-(3) bekezdéseit, továbbá a Kúria PK. 12., 13., 14. és 15. számú állásfoglalásait.

Az egyes sérelmezett közlések vonatkozásában az alábbiak szerint foglalt állást:

1.) „felperes neve családjával ... eltöltött utazásai során a pihenés mellett a politikai kapcsolatait is ápolja.”

Nem véleménynyilvánítás az, hogy a felperes a családjával ... eltöltött utazásai során a pihenés mellett politikai kapcsolatait is ápolja. Önmagában az a körülmény, hogy a felperes és családja rendszeresen szokott ... utazni, nem támasztja alá azt, hogy utazásai során a politikai kapcsolatait is ápolja. A perben pedig nem merült fel arra adat, hogy a ... utazások során politikai kapcsolatait is ápolta volna a felperes.

2.) „felperes neve ... egyik legelőkelőbb luxus szállodájában szokott megszállni, ahová csak fémdetektoros átvizsgálás után lehet bejutni.”

A közlés tényállítás, a valóság bizonyítása körében az alperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. Az, hogy az alperes az általa sugárzott műsorszámban egy épület felvételét teszi közzé azzal a narrációval, hogy ebben a szállodában szokott a felperes megszállni, nem elegendő a valóság bizonyítására. Ezen közlést nem tekintette a felperes személyének megsértése szempontjából lényegtelen tévedésnek, ugyanis a műsorszám kiemelt figyelmet szentelt annak, hogy az utazásai során hol szokott megszállni. A műsorszám egyik fő alkotóelemét képezi a felperes által igénybe vett szállodának a bemutatása. A politikus felperes személyének megítélése szempontjából nem lényegtelen, hogy milyen szállodában szokta a szabadidejét eltölteni.

3.) „Egy ... szálloda dolgozója megismerte felperes neve ..., amikor meglátta a fotójukat.”

A felvételen látható képsorok nem igazolják azt, hogy a felperest egy szállodai dolgozó felismerte, abból az sem állapítható meg, hogy hol készült. A riportban szereplő személy nem felismerhető, a felvételek nem alkalmasak a valóság bizonyítására, egyéb bizonyítékot az alperes nem tárt a bíróság elé. Lényegtelen tévedésnek nem lehet minősíteni ezen közlést, e körben visszautalt az előző ponthoz kapcsolódó indokolására, mivel ténylegesen ezen közlés ahhoz a kijelentéshez kapcsolódott.

A perköltségről a Pp. 81. § (1) bekezdése, valamint a Pp. 83. § (1) és (5) bekezdése alapján rendelkezett.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte.

Előadta, hogy az 1) közlés valós tényekből levont okszerű következtetésnek minősül, így sajtóhelyreigazításnak nincsen helye. Köztudomású, hogy a felperes több alkalommal ... járt, illetve saját maga is ... politikai kapcsolatairól tett említést. A szálloda jellemzőiben való tévedés a cikk

egészét vizsgálva a felperes személyének megítélése szempontjából lényegtelen, ahogyan a harmadik közlés is.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Az 1) közlés vonatkozásában utalt arra, hogy a közlésnek nincsen valós ténybeli alapja. Hangsúlyozta, hogy nem lényegtelen tévedés az alperes azon állítása, hogy egy ... luxusszállodában szállt meg, ahová csak fémdetektoros vizsgálat után lehet bejutni. Ezen állítását az alperes meg sem kísérelte bizonyítani, a műsorszám egyik fő alkotóelemét képezi az állítólagosan igénybe vett szállodának a bemutatása. A 3) közlésre vonatkozó felvételen csak az látható, hogy valaki állítólag őt felismeri, az azonban, hogy ezt ki és hol mondja, illetőleg egyáltalán szállodai alkalmazott-e ..., nem állapítható meg.

Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező alperes sem hivatkozott. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket az elsőfokú bíróság részletesen ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 386. § (4) bekezdése szerint annak indokai alapján hagyja helyben.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel kapcsolatosan hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az 1) közlést nem lehet valós tényekből levont okszerű következtetésnek tekinteni, ugyanis az alperes semmilyen módon nem bizonyította, hogy a felperes a ... útja során helyi politikusokkal találkozott, vagy egyéb módon az utazás során a politikai kapcsolatait ápolta volna.

A 2) és 3) közlés nem tekinthető lényegtelen tévedésnek. A felperes közéleti szereplő, a nyilvánosság fokozott érdeklődést mutat vagyoni helyzete iránt, amely vonatkozásában hírértékkel bír az is, hogy utazásai során milyen jellegű, milyen besorolású szálláshelyeket vesz igénybe. A szállodára vonatkozóan közölt valótlan adatok, így ténylegesen, közvetve a felperes vagyoni helyzetével kapcsolatos valótlan állítások, amelyeket a felperes személyiségének megítélése szempontjából nem lehet lényegtelen tévedésnek tekinteni a PK. 12. számú állásfoglalásra tekintettel.

A 3) közlés ténylegesen a 2) közlés valóságának alátámasztására szolgál, így arra vonatkozóan a másodfokú bíróság visszautal a 3) közlésnél kifejtettre.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság kötelezte perköltség megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése, valamint a 4/A. §-a alapján állapította meg.

Az alperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1)

bekezdése alapján számított 48.000 forint összegű fellebbezési eljárási illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 2. és 3. §-ában foglaltak szerint.

Budapest, 2019. május 16.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő